

Stachovics Remig Alajos (1812–1884)

Bencés tanár, történész, néprajzkutató, levéltáros. A Pozsony megyei Szentgyörgyön született. 1830-ban lépett a bencés rendbe. Teológiai tanulmányait Pannonhalmán végezte, tanári vizsgát 1832-ben tett Pesten. Pappá szentelését követően 1838–42-ig a soproni, 1844–52-ig a nagyszombati, 1852–56-ig a kőszegi, majd 1856–61-ig ismét a soproni, végül 1861–67-ig a győri bencés gimnáziumban tanított. (Közben 1842 és 1844 között a dömölki apátságban szolgált.) Konzervatív szellemben mutatta be Magyarország újkori történetét. 1848 decemberében egy német folyóiratban azzal dicsekszik, hogy „egyedül magam voltam, ki e fontos folyóiratban az uralkodót és a vallást védtem.” 1867-től 1870-ig a főapátság dékánja és pannonhalmi apátság könyvtárnoka. 1870-1871-ben a lázi plébánia adminisztrátora, majd 1872–1884-ig levéltáros, újra Pannonhalmán. Főleg német népi színjátékokat, vallásos népénekeket és lakodalmas szokásokat gyűjtött Moson vármegyében (pl. Mosonszentjánosban, Mosonszentpéteren, Mosonszolnokon); foglalkozott régészettel, a pannonhalmi levéltár és a magyar bencés rend történetével is.

Munkái:

- *Registrum anni MCCCXXII. Tabularii monasterii Sancti Martini de Sacro Monte Pannoniae. Jaurini, 1876.*